

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันประเทศไทย มีการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม อย่างเห็นได้ชัด มีการขยายตัวของงานด้านอุตสาหกรรม การผลิต การส่งออก การท่องเที่ยว และการนำเทคโนโลยีมาใช้ในด้านต่างๆ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย ที่สามารถนำรายได้เข้าสู่ประเทศได้ปีละนับแสนล้านบาท และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี นักท่องเที่ยวกลุ่มที่เป็นตลาดหลักของไทย คือ นักท่องเที่ยวชาวเอเชียตะวันออก กลุ่มรองลงมา คือ กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวยุโรป อเมริกา และแคนาดา ตามลำดับ ส่วนที่เหลือจะมาจากกลุ่มเอเชียใต้ กลุ่มโอเชียเนีย กลุ่มตะวันออกกลาง และแอฟริกา ซึ่งถือว่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในภาคเศรษฐกิจที่สามารถโอบอุ้มประเทศไทยไว้ในยามเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ

จากการศึกษาข้อมูลที่ผ่านมา พบว่ารัฐบาลได้เริ่มส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างเป็นรูปธรรม ใน พ.ศ. 2530 โดยได้ประกาศโครงการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวที่มีชื่อว่า “ปีการท่องเที่ยวไทย” เพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 5 รอบ และพระราชพิธีรัชมังคลาภิเษก นับแต่นั้นมาประเทศไทยจึงได้ให้ความสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบันและเนื่องจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวส่งผลต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศชาติไม่แพ้อุตสาหกรรมหรือธุรกิจในด้านอื่น ๆ เลยมีผลทำให้ประเทศไทยมีการกำหนดแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (ปี พ.ศ. 2545 - 2549) โดยเร่งฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจให้ฟื้นตัวอย่างรวดเร็วและมีเสถียรภาพโดยมีนโยบายแก้ปัญหาและกระตุ้นการขยายตัวของภาคการผลิต โดยเฉพาะการส่งออก การท่องเที่ยว และธุรกิจบริการอื่น ๆ

จากความสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวดังกล่าว ทำให้คนไทยจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารมากขึ้น เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทย เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายมากที่สุด เป็นภาษาสากลที่ใช้สื่อความหมายเกือบทั่วโลก เป็นแหล่งวิทยาการต่าง ๆ ตลอดจนเป็นเครื่องมือค้นคว้าความรู้ใหม่ ๆ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในสังคม บุคคลที่รู้ภาษาอังกฤษก็ย่อมจะสามารถเข้าใจความคิดทัศนคติ และวัฒนธรรมชาติอื่น ๆ ได้ ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่ได้รับผลกระทบจาก

ความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ ข้อมูลข่าวสารจากนานาประเทศได้ไหลเข้าสู่ประเทศไทยตลอดเวลาอย่างรวดเร็ว ทำให้ภาษาอังกฤษทวีความสำคัญมากขึ้น ประกอบกับประชาชนส่วนใหญ่ของโลกใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร ดังนั้น จึงเป็นความจำเป็นที่ประเทศไทยต้องพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ จะได้เข้าใจและเลือกรับสารสนเทศที่มีประโยชน์และนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้และประกอบอาชีพ ตลอดจนนำภาษาอังกฤษไปใช้แสวงหาความรู้เพื่อการพัฒนาประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กรมวิชาการ, 2546 ก, หน้า 2)

นับจากแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 ที่เน้นการพัฒนาคนไทยให้มีความรู้ภาษาต่างประเทศเป็นอย่างดี สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และกระทรวงศึกษาธิการ ได้ตระหนักในความจำเป็นและเห็นความสำคัญในการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยจัดให้มีมาตรฐานและสาระการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศ เริ่มจากระดับประถมศึกษา มีการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษ เพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษา และมีความคาดหวังว่า เมื่อผู้เรียนเรียนภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนจะมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น รวมทั้ง มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (กรมวิชาการ, 2544, หน้า 2) อีกทั้งมุ่งพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อให้จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

จากการประเมินคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียน ปีการศึกษา 2550 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 1 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระดับเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 1 มีคะแนนของผลการประเมินด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในวิชาภาษาอังกฤษเฉลี่ยร้อยละ 40.60 และเมื่อพิจารณาการแจกแจงของคะแนนตามเกณฑ์การประเมิน สรุปได้ว่า จำนวนนักเรียนที่อยู่ในระดับคุณภาพดี ร้อยละ 14.30 ระดับพอใช้ ร้อยละ 61.37 และระดับปรับปรุง ร้อยละ 24.33 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 1, 2550, หน้า 22) และจากรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O - NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ผลการทดสอบวิชาภาษาอังกฤษในระดับประเทศ มีจำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด 961,544 คน มีคะแนนเฉลี่ยเพียงร้อยละ 38.66 เมื่อพิจารณาผลการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนที่ผู้วิจัยมีส่วนรับผิดชอบพบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับพอใช้ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 1, 2550) และจากการประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ซึ่งมีได้มุ่งเน้นการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เพียงอย่างเดียว แต่ยังคงมุ่งเน้นการประเมินความสามารถในด้านการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรอง และมีวิสัยทัศน์ รวมถึงด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในด้านต่าง ๆ อีกด้วย จากผลการประเมินพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนอยู่ในระดับพอใช้ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรอง และมีวิสัยทัศน์ อยู่ในระดับปรับปรุง และในด้านผู้เรียนมีทักษะในการทำงาน รักการทำงาน และการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีคุณภาพอยู่ในระดับพอใช้ แสดงให้เห็นว่าความรู้ความสามารถของเด็กโดยเฉลี่ยอ่อนลง ทั้งในด้านการทำงาน เป็นหมู่คณะ กระบวนการคิดวิเคราะห์ การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รวมไปถึงผู้เรียนขาดกระบวนการคิดแบบเชื่อมโยง คิดแบบองค์รวมในการเชื่อมโยงความรู้ที่เรียนในโรงเรียนไปสู่การแก้ปัญหาและนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้นส่วนหนึ่งเกิดจากครูส่วนใหญ่ยังไม่มีเทคนิคการสอนที่ดีพอ ยังคงใช้วิธีการสอนแบบเก่ากันเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ ครูมักสอนโดยมุ่งเน้นให้ใช้ภาษาที่ผิด โครงสร้างภาษา มากกว่าที่จะมุ่งเน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ซึ่งถือเป็นปัญหาที่ต้องแก้ไขอย่างเร่งด่วนและควรแก้ไขปรับปรุงการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับชั้นเริ่มต้นของแต่ละช่วงชั้น โดยเฉพาะชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งผู้เรียนชอบทำกิจกรรมต่าง ๆ และต้องการจะทำอะไรได้สำเร็จ สามารถใช้ความคิดเชิงเหตุผล และสนใจเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมรอบตัว อันจะส่งผลไปถึงการเรียนรู้ในชั้นที่สูงขึ้น โดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ฝึกการสื่อสารทางภาษาที่มุ่งให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันเป็นภาษาอังกฤษ และใช้สื่ออุปกรณ์เทคโนโลยีการเรียนการสอนที่หลากหลาย ทันสมัย เพื่อจะทำให้การเรียนการสอนในห้องเรียนน่าสนใจ ตลอดจนเลือกกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพ

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาต่างประเทศในประเทศไทยนับเป็นสิ่งที่ยากที่ผู้เรียนต้องฝึกเพื่อให้เกิดทักษะทางภาษา เพราะเมื่ออยู่นอกชั้นเรียนแล้ว ผู้เรียนจะไม่มีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษเท่าที่ควร อย่างไรก็ตาม วิธีการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในปัจจุบัน เน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารความหมายและความคิด และการทำงานร่วมกัน จะต้องฝึกทักษะและใช้ทักษะทางภาษาอังกฤษให้มากขึ้น นอกจากนี้ การจัดระบบการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความสนใจและความต้องการของผู้เรียนแต่ละคนมีส่วนช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น อีกทั้งเป็นการเสริมทักษะทางภาษาของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น และมีโอกาสศึกษาสิ่งที่ผู้เรียนสนใจ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในหลักสูตรได้ ซึ่งเป็นการสนับสนุนให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองอย่างสมบูรณ์ จึงจำเป็นต้องมีการจัดการเรียนการสอน

ที่เตรียมการไว้อย่างดี รอบคอบ ถูกต้องตามหลักวิชา เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ดังนั้นนอกเหนือจากปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ผู้เรียนยังต้องมีคุณภาพตามที่สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) กำหนดไว้ สำหรับแนวทางในการแก้ปัญหาอย่างหนึ่ง คือ การศึกษาหลักสูตร การจัดทำชุดการสอน และการนำเทคโนโลยีทางการศึกษามาใช้ หรือคิดค้นเทคนิควิธี และจัดหาสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน มาใช้

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) มาใช้ในการแก้ปัญหาเพราะการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีพื้นฐานมาจากแนวคิดที่ว่าภาษาคือเครื่องมือในการสื่อสาร และเป้าหมายของการสอนภาษา คือ การพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสารด้วยขั้นตอนสำคัญ ได้แก่ ขั้นก่อนนำเสนอ เป็นขั้นที่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียนให้มีความสนใจในสิ่งที่จะเรียนรู้ ขั้นนำเสนอบทเรียนเนื้อหา เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนบอกวัตถุประสงค์ในการสอน และข้อมูลทางภาษาที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ รวมทั้งแนวทางการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ขั้นฝึกภาษา เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนเริ่มใช้ภาษาโดยมีการควบคุม การฝึกนี้เน้นให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบภาษาโดยการฝึกซ้ำ ๆ และขั้นแสดงภาษาที่ฝึกเป็นผลงาน และประสบการณ์ทางภาษาที่เรียนรู้ในชั้นเรียน แสดงออกมาและนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ (พิมล ทองพิจารณา, 2548, หน้า 2)

ชุดการสอนเป็นเทคโนโลยีทางการศึกษาประเภทหนึ่งที่น่าเอาสื่อการสอนที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เนื้อหา มาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างเหมาะสมแก่นักเรียน สื่อการเรียนการสอนมีลักษณะเป็นสื่อประสม และใช้กิจกรรมที่หลากหลายเป็นสื่อในการเรียนการสอน เช่น เกม บทบาทสมมติ สถานการณ์จริง ภาษาท่าทาง ฯลฯ นอกจากนี้ ชุดการสอนยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูดำเนินการสอนไปตามลำดับขั้นตอน มีอุปกรณ์การสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ได้ในระยะเวลาอันสั้น ประสบความสำเร็จในการเรียนได้เร็ว ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสูงขึ้น (จิตติกร ทองสุข, 2541, หน้า 4) ดังนั้นการสร้างชุดการสอนน่าจะมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะเป็นครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ในจังหวัดจันทบุรี มีความสนใจที่จะสร้างชุดการสอนภาษาอังกฤษแนวบูรณาการที่มีสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น จังหวัดจันทบุรี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้เป็นชุดการสอนที่สนองเจตนารมณ์ ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และประการสำคัญ คือ เน้นกระบวนการทำงานเป็นกลุ่มสนองต่อพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในวโรกาสฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี ที่ว่า “คุณธรรม

ซึ่งเป็นที่ตั้งของความรักสามัคคีทำให้คนไทยเราสามารถร่วมมือร่วมใจกันรักษาและพัฒนาชาติบ้านเมืองให้เจริญรุ่งเรืองสืบต่อกันไปได้ตลอดรอดฝั่ง คือ การที่ทุกคนคิดพูดทำด้วยความเมตตา มุ่งดี มุ่งเจริญต่อกายใจต่อกัน ประการที่ 2 คือ การที่แต่ละคนต่างช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ประสานงาน ประสานประโยชน์กันให้งานที่สำเร็จผล ทั้งแก่ตน และแก่ประเทศชาติ ประการที่ 3 คือ การที่ทุกคนประพฤติ ปฏิบัติตน สุจริต ในกฎกติกา และในระเบียบแบบแผนโดยเท่าเทียมเสมอกัน ประการที่ 4 การที่ต่างคนต่างพยายามทำความดีความเห็นของตนให้ถูกต้องเที่ยงตรงและมั่นคงอยู่ในเหตุในผล หากความคิดจิตใจและการประพฤติปฏิบัติที่ลงรอยเดียวกัน ในทางที่ดีที่เจริญยังมีพร้อมมูลภายในใจคนไทย ก็มั่นใจว่าประเทศไทยจะดำรงอยู่ไปได้” (สุคนธ์ เจียสกุล, 2549, หน้า 16) และนอกจากนี้ในชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นยังมีกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย มีความสอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น และความต้องการของผู้เรียน สามารถพัฒนาและแก้ไขปัญหาก็กล่าวมาข้างต้นได้ และคาดหวังว่า เมื่อผู้เรียนเรียนภาษาต่างประเทศอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา ผู้เรียนก็จะมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไป รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมไทยอันหลากหลายของประชาคมโลก ได้อย่างสร้างสรรค์ โดยเกิดความภาคภูมิใจ รักและหวงแหนท้องถิ่นของตนอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างชุดการสอนภาษาอังกฤษแนวบูรณาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังเรียน ด้วยชุดการสอนภาษาอังกฤษแนวบูรณาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
3. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้ชุดการสอนภาษาอังกฤษแนวบูรณาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

สมมติฐานของการวิจัย

1. ชุดการสอนภาษาอังกฤษแนวบูรณาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ด้วยชุดการสอนภาษาแนวบูรณาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

3. เจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการสอนภาษาอังกฤษแนวบูรณาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับดี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ได้ชุดการสอนภาษาอังกฤษแนวบูรณาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของการจัดการศึกษา และความต้องการของท้องถิ่น
2. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ภาคภูมิใจ เกิดความรักและหวงแหนท้องถิ่นของตน
3. เป็นแนวทางแก่ครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในการจัดการเรียนรู้ การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ แบบฝึกหัด และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
4. ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษดีขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551
2. กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดโคกหอย (ตะเม็ยคราษฎร์นุเคราะห์) อำเภอนายายอาม จังหวัดจันทบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 24 คน โดยเลือกแบบเจาะจง
3. เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นเนื้อหาที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มาก่อนแล้วในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น นำมาสร้างเป็นเนื้อหาบทเรียนภาษาอังกฤษ คือ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communications) สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม (Cultures) สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น (Connections) และสาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก (Communities) ดังนี้
 - 3.1 คำ กลุ่มคำ เกี่ยวกับการทักทาย, แนะนำบุคคล, สถานที่ต่าง ๆ ในท้องถิ่น, การบอกทิศทาง และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว
 - 3.2 ประโยคเกี่ยวกับการทักทาย, แนะนำบุคคล, สถานที่ต่าง ๆ ในท้องถิ่น, การบอกทิศทาง และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว
 - 3.3 บทสนทนาเกี่ยวกับการทักทาย, แนะนำบุคคล, สถานที่ต่าง ๆ ในท้องถิ่น, การบอกทิศทาง และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง ใช้ระยะเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 24 ชั่วโมง โดยการทดลองสอนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ชุดการสอน หมายถึงชุดของสื่อประสมที่สร้างขึ้น เพื่อความสอดคล้องกับจุดประสงค์ และเนื้อหาที่ใช้ในการเรียนการสอน ประกอบด้วย คู่มือการใช้ชุดการสอนแผนการจัดการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน แบบฝึกหัด และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. ชุดการสอนภาษาอังกฤษแนวบูรณาการ หมายถึง ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เป็นสื่อประสมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยนำเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นของผู้เรียนมาบูรณาการ 3 สาระการเรียนรู้ ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษา และพลศึกษา และกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ นำมาสร้างเป็นแผนการสอนในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแนวบูรณาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ประกอบด้วย คำชี้แจงสำหรับครู คำชี้แจงสำหรับนักเรียน แผนการสอน สื่อการเรียนรู้ และเครื่องมือวัดและประเมินผลประจำชุดการสอนประกอบด้วย 6 ชุดย่อย ได้แก่

ชุดที่ 1 หลักการสื่อสารขั้นพื้นฐาน

ชุดที่ 2 วัฒนธรรมในการใช้ภาษาอังกฤษ

ชุดที่ 3 การสื่อสารเกี่ยวกับสถานที่ต่าง ๆ ในท้องถิ่น

ชุดที่ 4 การบอกลักษณะและความสำคัญของสถานที่ต่าง ๆ ในท้องถิ่น

ชุดที่ 5 การบอกที่ตั้งและทิศทางของสถานที่ต่าง ๆ ในท้องถิ่น

ชุดที่ 6 การแนะนำและเชิญชวนให้มาท่องเที่ยวสถานที่ต่าง ๆ ในท้องถิ่น

3. เจตคติ หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็น หรือการปฏิบัติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในลักษณะของ ความพอใจ/ไม่พอใจ การเห็นด้วย/ไม่เห็นด้วย สนับสนุน/ไม่สนับสนุน เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้วยชุดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวบูรณาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งในงานวิจัยนี้ หมายถึง คะแนนที่นักเรียนตอบแบบวัดเจตคติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. แนวการสอนภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสาร (Communication Approach) หมายถึง การสอนภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสาร ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

4.1 ขั้นสร้างความสนใจ คือ ดึงดูดความสนใจของผู้เรียนให้มีความสนใจในสิ่งที่ จะเรียนรู้

4.2 ขั้นนำเสนอเนื้อหาบทเรียน คือ ผู้สอนบอกวัตถุประสงค์ในการสอน และข้อมูลทางภาษาที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ รวมทั้งแนวทางการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์

4.3 ขั้นฝึกภาษา คือ ผู้เรียนเริ่มใช้ภาษาโดยมีการควบคุม การฝึกนี้เน้นให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบภาษาโดยการฝึกซ้ำ ๆ

4.4 ขั้นแสดงและนำเสนอภาษาที่ฝึกเป็นผลงาน คือ มุ่งให้ผู้เรียนทำผลงาน และประสบการณ์ทางภาษาที่เรียนรู้ในชั้นเรียน แสดงออกมาและนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้

4.5 ขั้นสรุปผลการเรียนรู้ เป็นขั้นที่ผู้เรียนร่วมกันสรุปองค์ความรู้ โครงสร้างทางภาษา รวมถึงประโยชน์ที่ได้จากการเรียนในเรื่องนั้น ๆ

4.6 ขั้นถ่ายโยงการเรียนรู้ เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำภาษาและประสบการณ์ มาฝึกทบทวน เพื่อให้เกิดความเข้าใจและความชำนาญในเรื่องนั้น ๆ มากยิ่งขึ้น

5. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดโคกหอย (ละมัยคราษฎร์นุเคราะห์) อำเภอนาขายาม จังหวัดจันทบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551

6. สื่อการเรียนการสอน หมายถึง วัสดุ อุปกรณ์ทุกชนิด รวมทั้งกระบวนการ วิธีการ และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

7. ประสิทธิภาพของชุดการสอน หมายถึง ผลการใช้ชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบประจำชุดการสอนแต่ละชุด และทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเมื่อสิ้นสุดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนทั้งหมดผ่านเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

80 ตัวแรก (ประสิทธิภาพของกระบวนการ) หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังการเรียน ในแต่ละชุดการสอน เป็นคะแนนที่ได้จากการวัดทักษะการใช้ภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน และคะแนนที่ได้จากการประเมินพฤติกรรมเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ของชุดการสอนย่อยมารวมกัน แล้วเทียบเป็นคะแนนเท่ากับ 10 โดยคะแนนเฉลี่ยที่ได้ของนักเรียน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

80 ตัวหลัง (ประสิทธิภาพของผลลัพธ์) หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยชุดการสอน ครบทั้ง 6 ชุด ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ทั้งนี้ พิจารณาร่วมกับการผ่านการประเมินเพิ่มสะสมงานของนักเรียนทุกคน

8. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังจากเรียนด้วยชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังจากการเรียนจบครบทุกชุดการสอน เป็นข้อสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ซึ่งจะเน้นการวัดทักษะในด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน

9. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาอังกฤษ และคุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะอันพึงประสงค์เช่น ความตั้งใจเรียน ความสามัคคีใน การทำงานกลุ่ม เป็นต้น

10. แบบวัดเจตคติ หมายถึง ข้อคำถามความคิดเห็นที่สร้างขึ้น มีลักษณะเป็น มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเกิร์ต เพื่อสอบถามความรู้สึก ความคิดเห็น หรือ การปฏิบัติของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดการสอนภาษาอังกฤษ แนวบูรณาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4